

می‌خواهیم و در یک جمله می‌خواهیم کسی که مراجعه می‌کند نگاه‌شان به آن فرد به‌عنوان متقاضی نباشد بلکه او را فردی ببینند که می‌خواهد با تولید، مشکل اشتغال را حل کند. پس کمک و راهنمایی‌اش کنیم. دید بانک‌ها به مراجعه‌کننده، متقاضی است که می‌خواهد پول بگیرد و معلوم است نباید به سادگی پول به هرکسی بدهیم. در نتیجه به مقررات و ضوابط رجوع می‌کنند. در حالی که برخی ضوابط است که متقاضی آن را نمی‌داند ولی می‌تواند از آن استفاده کند. یک مورد مثال می‌زنم که ده‌ها مورد مشابه آن است. متقاضی داشتیم که چند ماه بودند و موصوف شد ۹۰۰ میلیون تومان وام به آن‌ها داده شود. به بانک مراجعه کرده بودند. بانک گفته وثیقه‌تان را بیاورید. بررسی کردند بیش از ۳۰۰ میلیون تومان نداشتند. اگر یک بانک دلسوز داشته باشید، می‌گوید با این وثیقه و ۳۰۰ میلیون تومان طرح به تولید نمی‌رسد و همین را هم نمی‌توانید برگردانید؛ در نتیجه وام نمی‌دهد. ولی این بانک با فشار مدیران یا متقاضی یا به‌هر دلیلی این ۳۰۰ میلیون را داده و متقاضی یک سوله زده و تمام. من می‌گویم در چنین مواردی، طرح را تغییر دهید که با ۳۰۰ میلیون تومان به بهره‌برداری برسد. مثلا طرح را کوچک کنید. بانک باید خود را بخشی از این نظام بداند که باید مشکلات را حل کند. از حداکثر ظرفیت قانونی و زوایای تاریک قانون که متقاضی آن را نمی‌داند استفاده کند تا کاری راه بیفتد. نباید به دید انجام وظیفه و مجری صرف قانون بودن کار کنیم.

جرح و تعدیل طرح‌ها نوعی مداخله در کار سازمان‌هایی که مجوز می‌دهند نیست؟
باید با هماهنگی آن‌ها باشد. ما سال گذشته کمیونی با حضور نمایندگانی از بانک و استانداری و اتاق بازرگانی و فرد متقاضی و سازمان مربوطه تشکیل دادیم تا طرح به طرح بررسی و اشکالات را شناسایی کنند. مثال‌های متعدد از آنچه گفتیم داریم.

پس از گذشت چند سال از طرح تقسیم استان به مناطق مختلف و واگذاری آن به معین‌های اقتصادی، به نظر نمی‌رسد درباری آن، یک بررسی توسط کارشناسان مستقل صورت گرفته باشد یا اگر شده باشد، از نتایج آن، رسانه‌ها اطلاعات درستی ندارند. در ابتدای طرح، گفتند معین‌های اقتصادی باید الگوی سایر مناطق کشور بشوند. ارزیابی شما از این طرح‌ها چیست؟

ابدهی استفاده از معین‌های اقتصادی مربوط به آقای رزم‌حسینی بود و این‌که مبنای آن چیست خود ایشان باید توضیح دهند و من نمی‌توانم درباره‌ی اصل ایده صحبت کنم.

نتایج آن را بگویید.

این‌که از نگاه‌های اقتصادی در چارچوب مسئولیت اجتماعی که دارند استفاده کنیم، چیزی است که در همه دنیا وجود داشته و در خود استان کرمان هم از گذشته بوده، اما در حد جزئی و ناقص، و نگاه‌های اقتصادی به کارهای عمرانی و توسعه‌ای کمک کرده‌اند. منتها آقای رزم‌حسینی این مسئله را به‌شکل منسجم‌تری دنبال کردند. من معتقد اصل این‌که از همه‌ی پتانسیل‌ها برای توسعه استفاده کنیم درست است. ولی برای این‌کار آیین‌نامه و قانون مصوب نداریم که طبق آن از بنگاه (عملکرد) بخواهیم. کارهای معین‌های اقتصادی براساس تفاهم‌نامه انجام گرفته است و این‌که تا چه اندازه ضمانت اجرایی داشته باشد برای کسی روشن نیست؛ چون مبتنی بر قانون نیست. و حالا این‌که چه اندازه موثر بوده‌اند در بررسی ما نتیجه‌های متفاوتی حاصل شده است. برخی معین‌ها موفق بوده‌اند که میزان موفقیت هم به پایبندی آن بنگاه به تفاهم‌نامه و اعتقادی که به این کار داشته‌اند بستگی داشته است. برخی معین‌های اقتصادی هم متوسط و برخی ضعیف و بد عمل کرده‌اند که گفتیم تکلیف آن‌ها که ضعیف و بد عمل کرده‌اند روشن شود. یا فعال یا حذف شوند. ما به‌جای آن‌ها یا معین دیگری می‌گذاریم یا خیر. ارزیابی توسط سازمان مدیریت انجام گرفته و معین‌ها برنامه‌ی سه ساله هم داده‌اند و غیر از این، مشاوره‌ی برای ارزیابی انتخاب کرده‌اند که منتظریم گزارش را ارائه کنند. براساس آن می‌توان اظهارنظر کرد. ضمن این‌که رسانه‌ها آزاد هستند عملکرد معین‌های اقتصادی را بررسی می‌کنند. در مجموع، درباره‌ی معین‌های اقتصادی معتقدم این‌که از این ظرفیت‌ها استفاده کنیم خوب است و ما هم آن را دنبال کردیم و می‌کنیم ولی این‌که اهرم قانونی باشد تا برخورد کنیم را نداریم. در چارچوب تفاهم‌نامه آن را دنبال می‌کنیم، ضمن این‌که دولت هم وظایف خود را کماکان در مناطق مختلف انجام می‌دهد.

برخی بنگاه‌ها مثل مس سرچشمه، گل‌گهر و میدکو و مس شهرداری در سطح ملی صاحب جایگاه بزرگی هستند و مسئولیت اجتماعی آن‌ها اگر نکوییم ملی، دستکم استانی است؛ اما در جریان این طرح (معین اقتصادی)، کمک‌ها در منطقه‌ی کوچکی تقسیم می‌شود و مناطق محروم از آن فرصت بومی بهره می‌مانند. در واقع می‌خواهم بگویم که مسئولیت اجتماعی این شرکت‌ها تقلیل پیدا کرده است. اگر با این ارزیابی موافقت بفرمایید چرا در این شیوه‌ی فعلی تجدیدنظر نمی‌کنید؟

من موافق این ارزیابی نیستم. به این دلیل که اولاً واحدهای بزرگی که اشاره کردید فعالیتت که به‌عنوان معین اقتصادی دارند دو بخش است. بخشی مرتبط با کار خودشان است. یعنی مثلا معین اقتصادی که دارد دو هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری می‌کند نمی‌از آن شاید پروژه‌های خود آن بنگاه باشد و به هر حال، دارد به اقتصاد کمک می‌کند. ولی برخی معین‌ها هم محدود به منطقه‌ی خودشان نیستند. مثلا گهرزمین در موجان یا مس یاهتر در راین دارد کار می‌کند. آن بخش از فعالیت‌ها که در منطقه‌ی خودشان انجام می‌شود، پروژه‌های مربوط به خودشان است؛ در عین این‌که به‌عنوان معین اقتصادی آن منطقه تعریف نیز می‌شوند و خیلی از بنگاه‌ها هم پروژه‌هایی در دیگر مناطق استان دارند. مثلا گل‌گهر در راور سرمایه‌گذاری می‌کند، منتها در ادامه‌ی برنامه‌هایی است که خودش دارد. اگر این تفاهم‌نامه نبود شاید فعلا در راور سرمایه‌گذاری نمی‌کردند و آن را به سال‌ها آینده موکول می‌کردند. پس، معین‌های بزرگ،

نموده. اما مدیریت استان باید کل استان را برخوردار کند.

داریم به آن سمت پیش می‌رویم و امیدواریم در آینده‌ی نزدیک طرح آمایش ابلاغ شده داشته باشیم تا تصمیمات براساس آن صورت گیرد. حرف شما کاملا درست است حتی یکی از وزرای دولت که به کرمان سفر کرده بود، می‌گفت کشور آباد نمی‌شود تا طرح آمایش نداشته باشیم. این‌که چرا تحقق پیدا نمی‌کند مقداری استان و مقداری ملی است، اما بدین معنا نیست به فکر توسعه‌ی مناطق محروم نباشیم.

آقای دکتر، در زمان استانداری آقای زمان رزم‌حسینی بحث استقبال از سرمایه‌گذار داخلی و خارجی و پهن کردن فرش قرمز جلوی پای سرمایه‌گذار داغ بود اما این گفت‌وگو، مدتی است فروکش کرده. می‌خواهم بدانم آیا این تغییر رویکرد به تحریم‌ها ارتباط دارد یا مایوس شدن از نتایج آن پیگیری‌ها؟

من حرف شما را قبول ندارم. چرا می‌گویید

می‌کنیم. یکی این‌که تاکید کرده‌ایم دستگاه‌های اداری باید تعهداتی که می‌دهند کارشناسی و دقیق باشد و زمان‌بندی که می‌دهند را هم رعایت کنند. ما در شورای اداری این موضوع را به‌عنوان مصدافی ارائه کرده و به مدیران تذکر می‌دهیم و حتی گفتیم در شش ماهه‌ی ابتدای امسال، به‌صورت کلی قول‌های انجام نشده را می‌گویم اما در نیمه‌ی دوم سال مصدافی آن را اعلام می‌کنم و معتقدم بخشی از مشکل با این شیوه حل نمی‌شود. چون برخی مدیران ما شاید توجه و آمادگی کافی ندارند. بخشی از کار را هم با تغییر مدیران پیگیری کردیم که ادامه هم دارد. مسئله‌ی بعدی، اصلاح سیستم است که اشکال دارد. با یک کار تحقیقاتی یا شاید نیمه‌تحقیقاتی فرایند کار در ادارات را قصد داریم ارزیابی کنیم. فردی به‌عنوان نماینده‌ی استاندار در یک دوره‌ی زمانی در برخی ادارات مستقر می‌شود و از مراجعه‌کنندگان سه سوال می‌پرسد که چه کاری داشتید؟ به چه کسی مراجعه کردید؟ و چه جوابی به شما داده شد؟ این بررسی تصویر روشنی از وضع موجود به ما

می‌دهد و معتقدم بعد از شش ماه به نتایجی می‌رسیم که اشکال ساختار اداری ما کجاست.

اما ادارات حراست و بازرسی و ارزشیابی و روابط عمومی دارند. این بررسی‌ها وظیفه‌ی آن‌هاست.

شاید به این شکل کار را انجام ندهند. همه‌ی این بخش‌ها شرح وظایفی مشخص دارند و کار را هم دارند پیگیری می‌کنند ولی این‌که بخواهیم بدانیم آیا وقتی مراجعه‌کننده می‌گوید یک سال به فلان اداره رفت و آمد داشتم ولی جواب نگرفتم وضع چگونه بوده است. الان از هر یک از این بخش‌ها که شما اسم بردید بپرسیم، هیچ‌کدام نمی‌توانند جواب بدهند. ما دنبال گزارش‌هایی مستند از وضع موجود هستیم. تعطیلی بنجره‌ی واحد را هم که اشاره کردید، در بخش قبلی مصاحبه برای شما گفتیم دلیل آن چه بوده است.

در مورد آخرین وضعیت پتروشیمی فجر کرمان کم مکن است شفاف‌سازی بفرمایید؛ مدتی در جادوی کرمان، رفسنجان تابلوی برای آن نصب کرده بودند که اخیرا همان را هم برداشته‌اند.

در کرمان، دو پتروشیمی کرمان و بافت برنامه‌ریزی شده است. هر دو این پروژه‌ها در مرحله‌ی تأمین مالی متوقف هستند.

اما اظهارات مختلفی در این زمینه بوده است. گاهی گفتند پتروشیمی فجر کرمان در تأمین خوراک مشکل پیدا کرده؛ و برخی گفتند محیط زیست مجوز ن داده است.

الان از همه‌ی این مراحل تقریبا عبور کرده و هر دو در تأمین مالی متوقف هستند. برای خود من هم سوال است که وقتی پروژه‌ها شروع

دو پروژه، جزو برنامه‌های کلی کشور در پتروشیمی بوده است. در آخرین پیگیری، جلسه‌ای درباره‌ی پتروشیمی بافت با مدیرعامل بانک ملی داشتیم. چون صندوق توسعه ملی پذیرفته فاز اول پتروشیمی بافت را تأمین مالی کند و از بانک ملی خواستیم تا عاملیت آن را بپذیرد که فاز یک پروژه‌ی بافت شروع شود و بانک ملی هم پذیرفت تا بررسی و اظهارنظر کند. اگر بپذیرد تأمین مالی فاز اول بافت حل می‌شود و به‌زودی قرار است جواب‌شان را بدهند. در مورد پتروشیمی فجر هم در آخرین جلسه با بانک پاسارگاد درباره‌ی تأمین مالی پیگیری کردیم. صندوق توسعه ملی پذیرفته تسهیلات به این پروژه بدهد ولی چون مبلغ این پروژه بالاتر است باید کنسرسیوم تشکیل شود که بانک پاسارگاد می‌گوید تشکیل کنسرسیوم مشکل است و بانک‌ها نمی‌آیند و خودم به‌تهنایی انجام می‌دهم اما صندوق توسعه می‌گوید که یک بانک را به‌عنوان عامل قبول ندارم. باید تکلیف این قضیه روشن شود که امیدواریم با یکی از این دو حالت قضیه حل شود.

آقای استاندار، درباره‌ی پروژه‌ی انتقال آب صفارود به کرمان ممکن است بگویید بالاخره تعیین تکلیف این پروژه چه می‌شود؟

شهر کرمان در حال حاضر در بیک مصرف هزار لیتر بر ثانیه آب کم دارد و می‌دانید که منبع اصلی تأمین آب شهر کرمان چاه عمیق است. البته همین‌جا بگویم که برخی دوستان درباره‌ی آب دره‌ی مورگن مسائلی را مطرح کردند که احتمالا از کم‌اطلاعی آن‌ها بوده، این آب، ۱۵ لیتر بر ثانیه است که در برابر هزار لیتر بر ثانیه عددی نیست. واقعیت این است که سفره‌های آب زیرزمینی ما به‌شدت افت کرده و عمق چاه‌ها در برخی از مناطق، به ۴۵۰ متر رسیده ضمن این‌که کیفیت آب هم کاهش پیدا کرده است. ما مطلقا نمی‌توانیم چاه جدید حفر کنیم و چاه‌های موجود نیز از لحاظ کمی و کیفی با مشکل جدی مواجهند و این شرایط یعنی که ما داریم با یک بحران خیلی جدی کم‌آبی روبرو می‌شویم. وزارت نیرو متولی تأمین آب است و ما به‌عنوان استانداری هماهنگ‌کننده هستیم و پیگیری می‌کنیم ولی مسئول تأمین آب وزارت نیروست که سال‌هاست مطالعاتی انجام داده است. روال

کار هم این است که مشاور می‌گیرند و مشاور مطالعه می‌کند. مشاور هم یعنی تعدادی دکتر و مهندس که درس آن را خوانده‌اند؛ بررسی می‌کنند و براساس علم و مطالعات خود، راه‌حل می‌دهند که گفته‌اند راه تأمین آب شهر کرمان در میان‌مدت، تأمین آب از طریق صفارود و در مرحله‌ی بعد انتقال آب از خلیج‌فارس و دریای نهایت هم انتقال آب از خلیج‌فارس و دریای عمان است و این یعنی دیگر چاه آب نداریم! حالا این پروژه‌ی انتقال آب از سد صفارود که در واقع راهکار میان‌مدت بوده، از سال‌ها قبل شروع شده است. مطالعاتی انجام شده، ابتدا پروژه‌ی با تونل ۶۷ کیلومتری بوده که بخشی هم خط انتقال بود. تا این مرحله کار جلو رفته پیمانکار اتریشی انتخاب شده چون آن زمان ایران تکنولوژی حفر تونل ۶۷ کیلومتری را نداشته پیمانکار خارجی آورده‌اند. اسناد مناقصه هم مبادله و قرارداد منعقد شده و ضمانت‌نامه هم داده شده است. تا این مرحله کار جلو رفته است. بعد دولت ایران و وزارت نیرو به‌دنبال گشایش ال‌سی و پرداخت ارز رفته ولی نتوانسته به‌موقع ال‌سی بپردازد. پرداخت طول کشیده، پیمانکار هم گفته حالا که پول را نمی‌دهید، قرارداد را لغو کرده و ضمانت‌نامه را ضبط کرده است. می‌خواهم بگویم کار تا این حد در آن زمان پیش رفته است. دوستانی که درباره‌ی این پروژه اظهارنظر می‌کنند باید این سوابق را هم مورد توجه داشته باشند. بعد از این، وزارت نیرو گفته حالا که تکنولوژی احداث ۶۷ کیلومتر تونل را نداریم آن را تغییر می‌دهیم.

مسیر را تغییر دادند؟

بله. مسیر را عوض کردند و پروژه را بالاتر بردند در نتیجه طول تونل کم‌تر شد، ولی در عوض نیاز به پیمانکار ایجاد شد. در یک مرحله، گفته‌اند اصلا تونل نمی‌خواهیم و کل آن خط لوله باشد. بخشی را هم اجرا کرده‌اند. وزارت نیرو قطعا درباره‌ی این پروژه توضیح دارد. مثلا می‌گویند خط لوله را اجرا کردیم ولی به افزایش قیمت برق رسیدیم و معلوم شد که سالانه ده‌ها میلیارد تومان فقط پول برق پیمانکار آن می‌شود. در نتیجه، این آب گران می‌شود و حالا آمدند پروژه را تلفیق کردند به این صورت که ۳۶ کیلومتر تونل اجرا شود و مابقی پیمانکار انجام شود. در دوره‌ی هم عنوان شد قرارداد خاتم تجربه‌ی حفاری تونل را دارد و پروژه

عوض نیاز به پیمانکار ایجاد شد. در یک مرحله، گفته‌اند اصلا تونل نمی‌خواهیم و کل آن خط لوله باشد. بخشی را هم اجرا کرده‌اند. وزارت

نیرو قطعا درباره‌ی این پروژه توضیح دارد. مثلا می‌گویند خط لوله را اجرا کردیم ولی به افزایش قیمت برق رسیدیم و معلوم شد که سالانه ده‌ها میلیارد تومان فقط پول برق پیمانکار آن می‌شود. در نتیجه، این آب گران می‌شود و حالا آمدند پروژه را تلفیق کردند به این صورت که ۳۶ کیلومتر تونل اجرا شود و مابقی پیمانکار انجام شود. در دوره‌ی هم عنوان شد قرارداد خاتم تجربه‌ی حفاری تونل را دارد و پروژه

عوض نیاز به پیمانکار ایجاد شد. در یک مرحله، گفته‌اند اصلا تونل نمی‌خواهیم و کل آن خط لوله باشد. بخشی را هم اجرا کرده‌اند. وزارت

نیرو قطعا درباره‌ی این پروژه توضیح دارد. مثلا می‌گویند خط لوله را اجرا کردیم ولی به افزایش قیمت برق رسیدیم و معلوم شد که سالانه ده‌ها میلیارد تومان فقط پول برق پیمانکار آن می‌شود. در نتیجه، این آب گران می‌شود و حالا آمدند پروژه را تلفیق کردند به این صورت که ۳۶ کیلومتر تونل اجرا شود و مابقی پیمانکار انجام شود. در دوره‌ی هم عنوان شد قرارداد خاتم تجربه‌ی حفاری تونل را دارد و پروژه

در سفر اخیر وزیر بهداشت در جلسه با هیات امنای دانشگاه‌های پزشکی کرمان من این مسئله را مطرح کردم که باید برنامه‌ی ویژه‌ای برای عقب‌ماندگی استان در شاخص‌های بهداشتی و درمانی تدوین شود.

را به خاتم واگذار کردند. خاتم حفاری تونل را انجام و نصف مسیر تونل حفر شده است. ساخت سد هم ۸۹ درصد پیشرفت داشته، بخشی از خط انتقال هم اجرا و ۶۰۰ میلیارد تومان هزینه شده و اکنون پروژه در مجموع ۴۵ درصد پیشرفت دارد. حالا برخی می‌گویند این پروژه از لحاظ کارشناسی ایراد دارد و این پروژه زیست، چشمه‌ها و قنوات اثر سوء دارد. ما هم می‌گوییم اگر بحث کارشناسی دارید، چه کسی باید به آن پاسخ بدهد؟ مسئول، وزارت نیروست. گفتیم کارشناسان دو طرف با هم صحبت کنند.

با وزارت نیرو دفاع می‌کند و پروژه را ادامه می‌دهد یا برعکس، که در این‌صورت، وزارت نیرو باید راه‌حل دیگری پیدا کند. در صورتی که این نوع برخورد اشتباه است؛ وقتی دولت دارید وزارت نیرو که مسئول تأمین آب است باید نظر بدهد.

یکی از استدلال‌ها این است که مشاور این پروژه، مشاور سد گفتند هم بوده، پس مشاور ذی‌صلاح نیست. این را وزرات نیرو باید بگوید که مشاور ذی‌صلاح هست یا نه. بحث دیگر این است که تاکنون در این پروژه ۶۰۰ میلیارد تومان هزینه شده و حداقل هزار میلیارد تومان نیاز است تا تکمیل شود و دولت نمی‌تواند آن را تأمین کند. ما برای تأمین مالی این پروژه و با توجه به شرایطی که گفته شد براساس قوانین، یک سال و نیم موضوع را پیگیری کردیم. دقیقا از ۲۰ شهریور ۹۶ و قرار شد ۱۰ بانک کنسرسیوم تشکیل دهند و هرکدام ۱۰۰ میلیارد تومان اختصاص دهند. ما چه‌قدر پیگیری کردیم تا این بانک‌ها بیایند، گاهی نظرشان عوض شده، یکی گفته ۱۰۰ میلیارد نمی‌دهم ۸۰ میلیارد می‌دهم، دیگری را راضی کردیم جبران کند.

چه‌قدر پیگیری کردیم و جلسه گذاشتیم تا رسیدیم به این‌جا که کنسرسیوم ۱۰ بانک تشکیل، و لیدر بانک‌ها مشخص شود. با لیدر بانک‌ها جلسه گذاشتیم که گفتند قرارداد وزارت نیرو با بانک تنظیم شود و توافق‌نامه‌ی وزارت نیرو با سازمان برنامه تنظیم و سازمان برنامه ضمانت‌بازپرداخت تسهیلات را بدهد تا نهایتا ۲۸ اسفند ۹۷ این ماجرا به پایان رسیده و سازمان برنامه ضمانت‌بازپرداخت این پول را امضا کرده است. و بدین ترتیب، پروژه به مرحله‌ای رسیده که پرداخت شروع شود اما در این مرحله بوده که به بانک‌ها گفته شده پروژه از لحاظ کارشناسی مورد تردید است. شما جای بانک باشید چه می‌کنید؟ بانک هم گفته من پرداخت را انجام نمی‌دهم. پیمانکار هم گفته پول می‌دهیم ما کار می‌کنیم. ندهید می‌رویم. دو ماه از قرارداد خاتم وقت گرفتیم که مقدمه شهریورماه موعده مقرر تمام می‌شود. بالاخره با مورد نیاز مردم کرمان باید تأمین شود. اگر این پروژه اجرا نشود، باید جایگزین آن معلوم شود. پروژه‌ی انتقال آب از خراسان ۱۸ هزار میلیارد تومان پول می‌خواهد و ۲۰ سال طول می‌کشد تا اجرا شود. یکی هم پروژه‌ی انتقال آب از خلیج‌فارس است که هر مترمکعب آب آن الان ۳۵ هزار تومان می‌شود. آب با این قیمت را می‌توانند تأمین کنند؟ هرکس می‌تواند مسئله را حل کند بسیم... ما دستش را هم می‌بوسیم.

پس باید منتظر نظر وزارت نیرو بمانیم؟

وزارت نیرو دارد پیگیری می‌کند و می‌گوید من مطالعه کردم و مشاور گرفتم و مشاور طراحی کرده و از طرح خود دفاع هم می‌کند. باید تا پایان موعده مقرر صبر کنیم.

آقای استاندار، اعلام می‌شود که ۱۳ شهر استان با مشکل مواجهند ضمن این‌که ۷۷ روستا هم آب شرب سالم ندارند. مشکل فقط کرمان نیست.

بله. همین‌طور است. اما بدین معنا نیست که محل تأمین آب این شهرها مشکل داشته باشد بلکه منابع مالی برای آن نداریم. برای تأمین آب همه‌ی شهرها برنامه، روشن و معلوم است که آب آن‌ها از کجا باید تأمین شود. مثلا با جیرفت و عنبرآباد باید از سد جیرفت تأمین شود و منبع آن مشخص است ولی مشکل پول برای انتام آن داریم. منبع تأمین آب شهرهای شرقی استان هم معلوم است و ما هم دنبال تأمین منابع مالی این پروژه‌ها هستیم و پیگیری‌هایی نیز انجام داده‌ایم. برای ۷۷۰ روستا هم که گفتید، آب دارد با تانکر تأمین می‌شود، ولی نیاز به شبکه و منبع تأمین آب دارند. البته تعداد روستاها ۹۰۰ تا بوده که در یکی. دو سال گذشته به ۷۷۰ مورد رسیده و این یعنی کار در حال انجام است.